

החל מרחלת על כל העולם

ספירית רמני (משמאל) וזיירה
הזיירה לא נשארה ריקה

אופנאית ועוררדין

כשאני מספרת לכם סיפור בלי שמות, זה מפני שבית-המישפט הוציא צו, שלפניו אסור לי לכתוב את השמות, או מפני שיש ילדים בעסק, ולי יש חוק שלפניו אסור לפגוע בילדים.

הסיפור-בלי-השמות הזה הוא בגלל סיבה אחרת לגמרי — כלכלית. אני יודעת שברגע שהאבא של אשת עורך-הדין יידע אותי, יפסיק עורך-הדין החביב הזה להיות כל-כך עשיר, לנסוע במכוניות כל-כך מפוארות, ולבלות במקומות הכי טובים בארץ.

אז ראשון-ראשון ואחרון-אחרון. פעם, לפני הרבה שנים, התאהבה בתו של אחד היבואנים הגדולים והעשירים בארץ בעורך-דין זוטרי. האבא, היבואן, לא כל-כך אהב את השידוך. אבל הוא חשב שאם הבת רוצה, עליו להסכים, אך הוא הזהיר אותה שהסוף יהיה רע.

נמאס לי שהאבות צודקים, אבל הסוף באמת הולך להיות רע. אותו עורך-דין הפך דמות ידועה, גם בתחביב שלו וגם במיקצוע שלו. מדי פעם כותבים עליו בעיתונים, ופה ושם גם רואים אותו בטלוויזיה. ככה, ביום אחד, הפך מסתם אדבוקאט לאיש עשיר ומפורסם.

אותו עורך-דין מאוהב עתה — ולצערי הרב, זה שוב מיקרה של גבר שאינו מאוהב באשתו דווקא. הנאהבת אינה אלא אופנאית ידועה מאוד. השניים החליטו, אמנם, לבלות ביחד את כל החיים, אבל החליטו גם לדחות את ההכרזה על זה. האחרון שיידע על-כך יהיה, כמובן, היבואן, האבא של האשה. לפני-האחרונה שגדע תהיה האשה החוקית, בת היבואן.

החופשה

שהתקלקלה

היהודי הכי-מפורסם בפאריס, אחרי הברון ג'י דה-רוטשילד, הוא איש-העסקים המיליונר, מוריס כאהן. מילבד הכסף הרב, יש לו גם בת יפהפיה.

כאהן הוא ציוני ידוע. האוהב להזמין לפאריס מדי שנה כמה נבי צה"ל. כדי לעשות כיף בעיר-האורות. הוא חונן גם את הבת שלו. קרול, להיות ציונית. הצעד הציוני הראשון שהיא עשתה הוא לבוא לארץ ולהתחתן עם ישראלי בשם ג'י שגיא, אחד המבלים הגדולים של

של אהרון ("אוגניה") סהרוב, אף הוא אחד מעשירי-הארץ והבעלים של ביטוח סחר ועוד כל מיני עסקים. היתה האלמנה הכי-יפה והכי-אומללה שאני ראיתי בחיים שלי.

אבל, מסתבר, שלחיים יש כוח משלהם. וכאן מגיע החלק הנחמד של הסיפור שלי. בשבוע שעבר נישאה זזה במוט לבחור-חמד. החתן המאושר הוא אלוף-מישנה צעיר ומבטיח בתותחנים, עודד גרוש ואב לילד אף הוא.

מי שראה את עיניה הבהקות של זזה בחתונתה ידע כי היא עושה בדיוק מה שדני היה רוצה שהיא תעשה: מחפשת שוב את האושר, ומצליחה בחיפושיה.

מישחקי

גורל

איך שהגורל משחק בבני-אדם, אתם לא יכולים לתאר לעצמכם! סיפור השרשרת של היום נסוב כולו סביב הדוגמנית היפהפיה ספירית (ספי) רמני, דיילת אל-על.

בנסיעותיה בקו תל-אביב-ניו-יורק עשי תה יום אחד קפיצה ללוס-אנג'לס, ושם גילתה את מה שחיפשה כל החיים: את היורד הישראלי אבי אלון, שיש לו תחנת-רדיו בבירת ציון האמריקאית. לא עזרו כל האזהרות של החברים שלה שאבי זה לא בדיוק בשבילה. ספי היתה מאוהבת. מי שגאל אותה מאהבה זו היה צעיר ישראלי נחמד בשם ראובן לוי. הוא כל-כך גאל, עד שספי הודיעה לאבי אלון שהיא, אמנם, נשארת ידידה טובה שלו, אבל עוברת לגור עם ראובן.

אלא שראובן נמאס באחד הימים לשמוע את הסיפורים של ספי על חוץ-לארץ, ובעיקר על אבי אלון, והוא החליט לנסוע ללוס-אנג'לס, לנסות את מזלו.

ספי נעלבה שעזבו אותה למען הגולה, אבל הפגינה גדלות-נפש וקיסרה בין שני האקסים שלה. ראובן יצא מהארץ כשהוא מצוייד בהזמנה לעבוד כקריין ברדיו

שוש עטרי
אין בעיית שכר

הישראלי של אבי אלון בלוס-אנג'לס. אבל אם אתם מתחילים להזיל דימעה על כך שספי נותרה בודדה — אנא, הפסיקו. את מקומו את ראובן לוי בדירה שלה ירש מהר מאוד נווט צעיר ויפה מחילה-אוויר, בשם

אולם אבי אלון לא נשאר לבדו זמן רב. המשך הסיפור נוגע לבחורה שאני אוהבת אותה: שוש עטרי. אני בכלל אוהבת את כל מי שפחת עטרי — גם את יונה, גם את ג'י — אבל בעיקר את שוש. שוש נסעה ללוס-אנג'לס לשבועות אחדים, כדי להגיש תוכנית בתחנת-הרדיו של הישראלים שם. היא נדלקה על המקום, שכחה קצת את המולדת, אבל אני שמחה שטוב לה שם. היא מצליחה בעבודתה, מצליחה בחברה, וממש מרגישה בלוס-אנג'לס כמו בבית.

עכשיו — וזהו המידע האחרון שלי — היא נמצאת ברומן — ודווקא עם אותו אבי אלון, שהוא במיקרה גם הבוס שלה. אני משוכנעת שבכל הנוגע להעלאות במשכורת, אין לבחורה הזו בעיות.

גם היה אדם נהדר. כל מי שהכיר אותו הסתובב ימים רבים עם הראש באדמה אחרי מותו.

את המכה הגדולה ביותר קיבלה, כמובן, זזה, אשתו של דני. האלמנה הצעירה ואם ילדיו סירבה להתאושש. זזה, בתו

הנפילה של שיסל

שיסל היה אחת הדמויות הכי ססגוניות בתל-אביב. הלוואי שהיו לי לירות, סליחה, שקלים בכיס, כמיספר הפעמים שכתבתי עליו.

בזמן האחרון שקט, ולא בלי סיבה. שיסל פשוט נסע לו ללוס-אנג'לס. לשם הוא העביר את מה שנקרא „המחלה של שיסל" — התנגדות איתנה לנישואין ורבי-קוּת בחיי-הרווקות. לא שאינו אוהב נשים — יש לי כמה עדויות שהוא מאוד אוהב את העניין הזה — אבל בצורה חופשית, לא מחייבת, ובעיקר — בלי טבעות. מסתבר, שגם בלוס-אנג'לס היה שיסל

צבי שיסל
לדחות, לדחות

נאמן לאמונה שלו, שהפכה אצלו לדת. עד ש...

עד שהוא פגש את נועה ררוב, יפה-פיה אמיתית, השייכת גם היא לסניף לוס-אנג'לס של מדינת-ישראל.

השניים עברו להתגורר ביחד. ממש כמו בעל ואשה. אבל, כמובן, בלי להיות בעל ואשה. עד שנולדה להם פיתאום בת. נועה ניצלה את העניין של הבת כדי להעביר את שיסל על דתו, ודרשה חופה, קידושין, רב וגם, רחמנא ליצלן, ירח-דש. שיסל התבלבל כהוגן, מצד אחד — האמונה הדתית חזקה, ומצד שני — הוא גם אוהב את נועה וגם יודע שהיא צודקת.

הוא מצא לו תרוץ, ממש משמיים. „יש לי חבר טוב", הוא אמר לנועה, „ממש אח שלי. אני לא מוכן להתחתן בלי שהוא יהיה איתי. אני מתכוון לבנות דירה-זוג".

בועז היה עסוק בדיוק באותו זמן בצילום שיפשוף נעים, ולא יכול היה לבוא לחתונה. שיסל נהנה מעוד כמה שבועות של רווקות משגעת. אבל — לא להרבה זמן. אך סיים בועז את הצילומים, הוא עלה למטוס שלקח אותו אל שיסל ונועה. אני לא בטוחה בתאריכים: או שהם התחתנו ממש בימים האחרונים, או שהם מתחתנים בדיוק ברגע שאתם קוראים יצירה זו, או או אם שיסל כבר התחתן. כל אחד יכול להתחתן.

התותחן

והאלמנה

לא בכל יום יש לי סיפור כל-כך יפה בשבילכם. אז בבקשה להתייחס אליו ברכינות.

אתם זוכרים את הסיפור העצוב על דני וייסבורד, מי שהיה שותפו וידידו הטוב של המיליונר ונעריה-שעשועים ארנון מילצ'ביץ?

דני נפטר מהתקף-לב פיתאומי. נוסף על כך שהוא היה מוכשר ומצליח, הוא